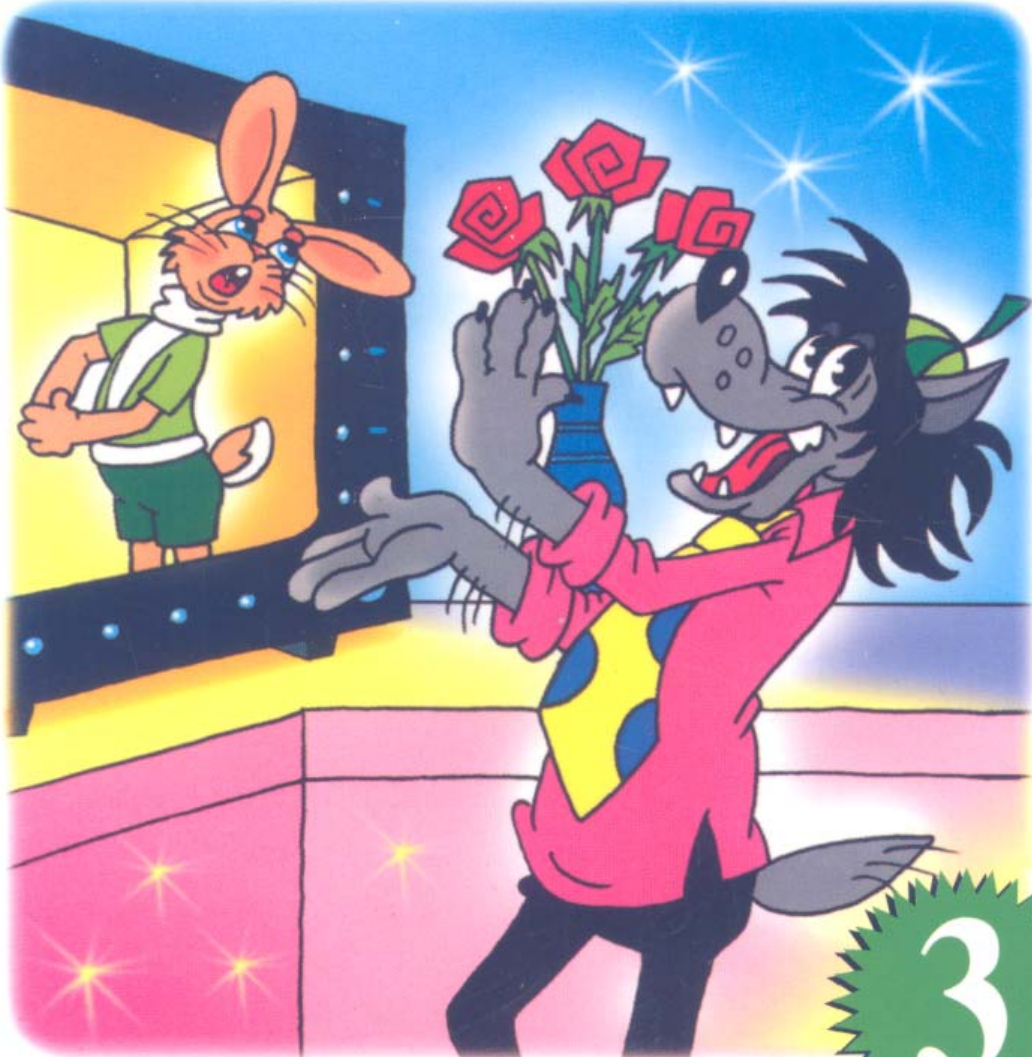

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

BỘ TRUYỀN TRANH NÓI TIẾNG THẾ GIỚI VỀ
CUỘC ĐỐI ĐẦU LÝ THỦ GIỮA GÀ SỢI VÀ CHỦ THỎ THÔNG MINH

3

VHSG NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

Dịch giả: Anh Cui

First News

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOA SÀI GÒN

“Ô, ĐỒ... RÊ... MI... LA... LA...”

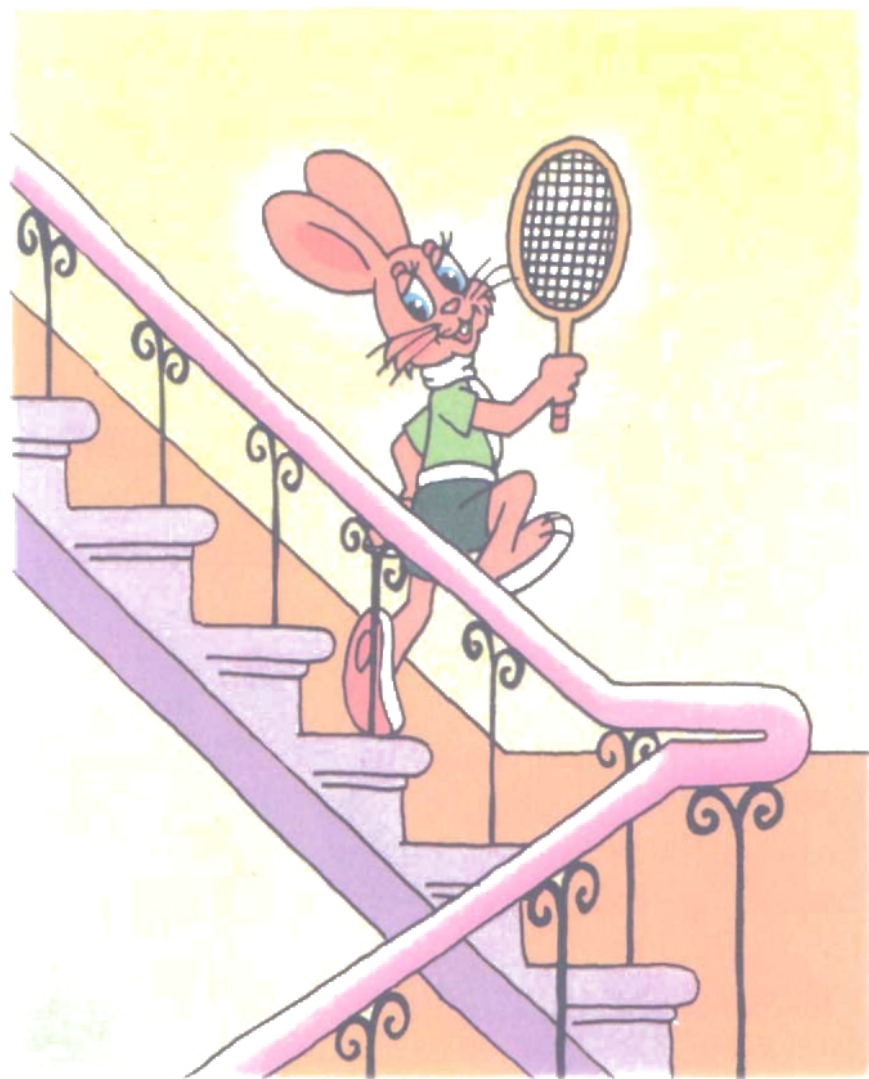

Một ngày nọ, Soi nghi ra một cách rất hay để theo dõi Thỏ. Nó đặt một trạm quan sát trên cái cây ở ngay phía sau ngôi nhà của Thỏ.

- A. Thỏ kia rồi.

Thỏ cầm vợt ten-nit, vừa đi xuống cầu thang vừa hát trông rất vui vẻ.

- Cuộc đời vẫn đẹp sao, tình yêu vẫn đẹp sao!...

Đi được một lúc, Thỏ ngồi trên thanh vịn cầu thang và trượt xuống. Thỏ không hề biết rằng Sói đã đứng đợi sẵn dưới chân cầu thang, tay cầm cái bao tải hạ miêng chờ sẵn.

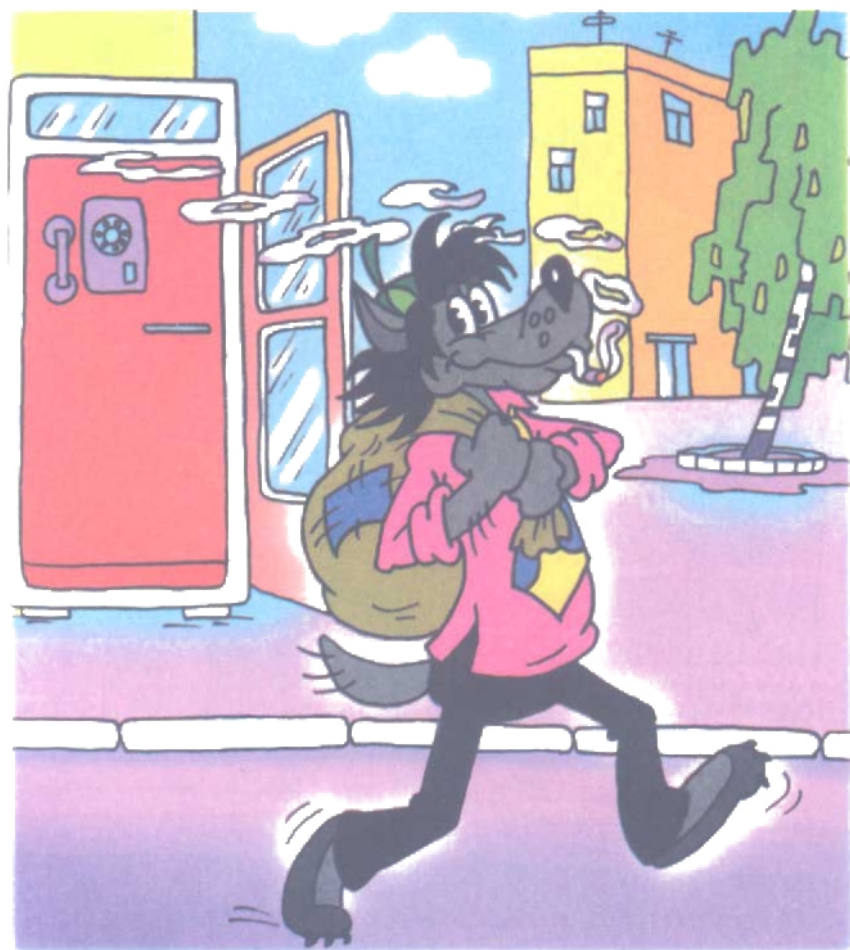
Thỏ cứ thế chúi tuột vào bao tải cùng với cây vợt tennis.

- La... la... la...

Miệng Sói phì phèo thuốc lá, vác cái bao tải trên vai. Vừa đi Sói vừa tìm một nơi nào đó kín đáo để ăn thịt Thỏ.

Có tiếng xe sau lưng. Một chiếc mô-tô cảnh sát đang tiến lại gần. Trên xe là hai bác Gấu cảnh sát trông rất oai vệ. Nếu bác Gấu nhìn thấy Sói vác cái bao tải như thế, chắc là họ sẽ nghĩ rằng Sói vừa ăn trộm món gì đó.

Sói hoảng hốt vác bao tải lao nhanh đến buồng điện thoại, vội vàng quăng cái bao vào và đóng sập cửa lại.

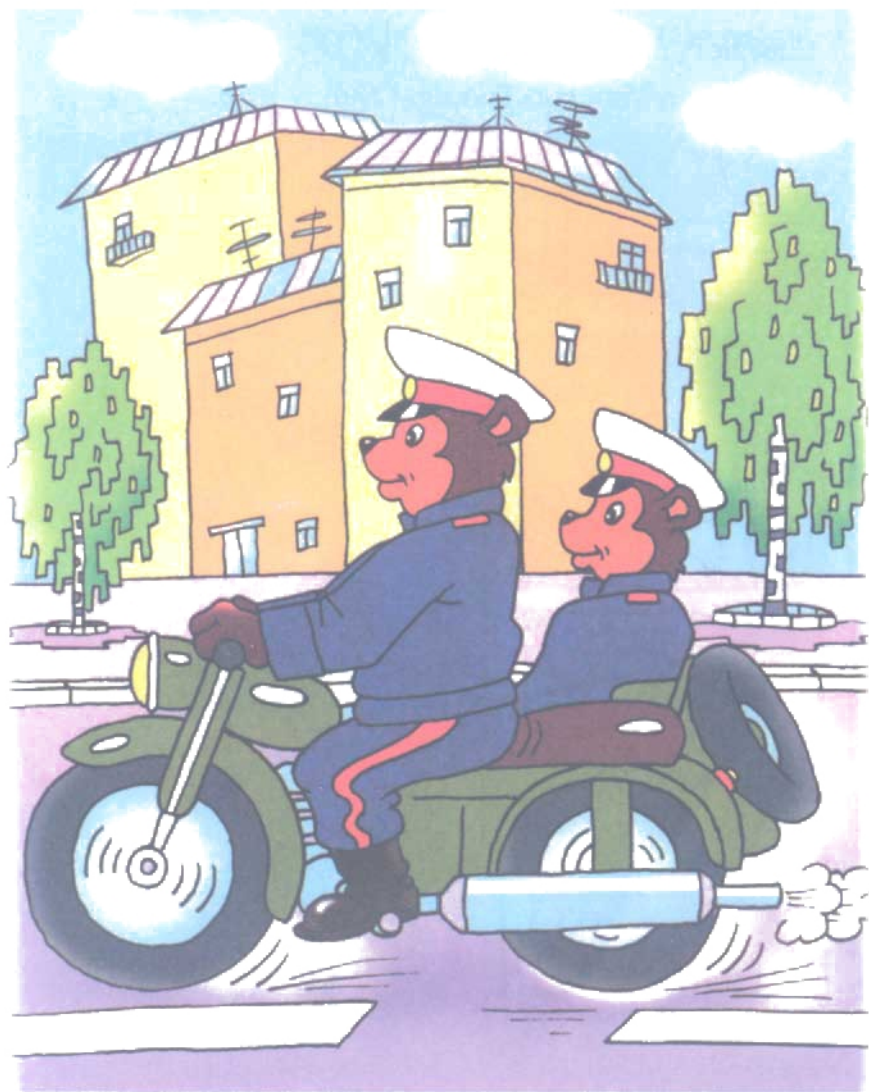
Hai bác Gấu nhìn Sói. Sói chìa hai tay, ra vẻ ta đây trong sạch lắm. Thậm chí còn lột cả túi quần như muốn nói:

- Đây nè, tôi không giấu gì đâu nè!

Chờ cho xe cảnh sát đi qua, Sói chạy thật nhanh về phía buồng điện thoại, chò nó giấu cái bao tải.

Sói giắt mạnh cửa nhưng cánh cửa không hề nhúc nhích. Thì ra Thỏ đã dùng cây vợt ten-nit khóa cửa lại rồi.

Sói gõ cửa, đập kính, cầm tay nắm và cố hết sức để kéo nhưng không được. Sói kéo mạnh đến nỗi tay nắm bị sứt ra. Sói mắt đã quay loạng choạng mấy vòng.

Sói ta vô đầu bứt tai suy nghĩ:

- Làm sao để bắt Thỏ ra được bây giờ?

Chợt Sói nảy ra một ý tưởng:

- Ta sẽ hun khói cho Thỏ ngạt thở!

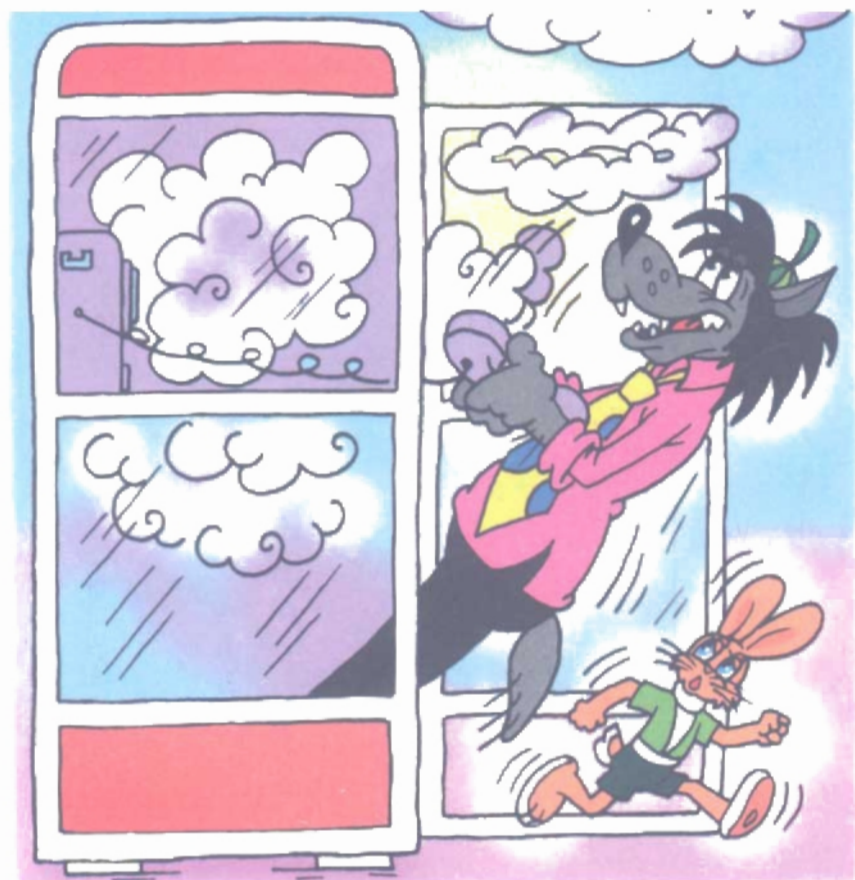

Sói liền móc trong túi ra một gói thuốc lá. Hắn rút liền một năm mười điều rồi châm lửa.

Ngậm cả mười điều vào miệng. Sói rit một hơi rồ dài rồi phun khói vào buồng điện thoại. Xong, nó rit thêm một hơi nữa rồi lại phun tiếp ...

Khói mù mịt. Sói say thuốc xây sầm mặt mày, phải vịn tay cho khỏi ngã.

Bỗng cả buồng điện thoại rung rinh và đổ sụp xuống. Thỏ nhanh chóng chui ra và chạy mất.

Sói nằm gọn trong bộ điện thoại như nàng công chúa nằm trong tủ kính. Trước mắt là ống điện thoại. Sói móc túi lấy ra một đồng xu bỏ vào, quay số và hơi bang một giọng thật nhỏ nhẹ:

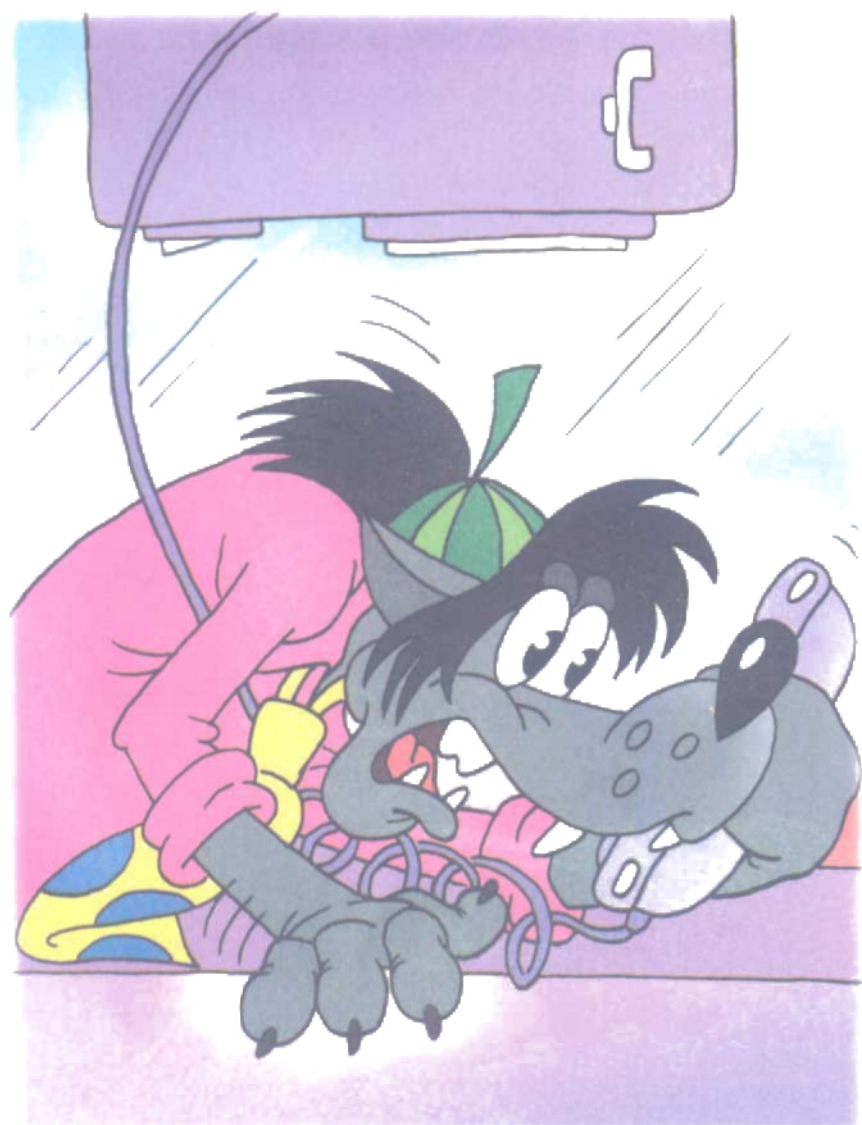
- Alo, Thỏ đây à? Thỏ phải không...?

- Thỏ đây! Thỏ đây! Ai đây ?

- Thò, chu mày nghe ta nói chứ? Nay, Thò, chu mày coi chung đây! Đùng có ma giốn mặt nữa nha!

- Tut, tut, tut - Thò sợ qua ben cup mày.

... Một bữa no. Thỏ đang tung tăng chạy nhảy trên phố.

Bỗng trước mặt Thỏ xuất hiện một đồng dưa hấu trông rất ngon. Nhưng quả dưa to, trơn mịn. Rõ ràng là đã chun mọng rồi. Dưa ngọt lắm đây! An ngon phải biết!

- Biết chọn trái nào bây giờ? - Thỏ phân vân.

Thỏ đưa tay sờ một quả, rồi lại vỗ vỗ quả khác...

Nhưng do hình như không phải là dưa mà là một cái gì đó...

Một khuôn mặt quen quen nhìn Thỏ. Một giọng nói nhỏ nhẹ vang lên:

- Chú may thấy ta nguy trạng cỡ giới không?

Sói nói va nhỏ đầu lên, thỏ hai tay chụp lấy Thỏ...

Liền ngay lúc đó Sói nghe thấy có tiếng chân bước tới. Tiếng chân nghe có vẻ rất nặng nề.

Một bác Hà Mã đi tới. Thấy thế, Sói hoảng hốt, rứt đầu vào đồng dưa. Chỉ lòi mỗi chiếc mu quả dưa mà thôi. Sói ngụy trang khéo đến nỗi thoát nhìn khô mà nhận ra đâu là dưa, đâu là mũ.

Bác Hà Mã đứng lại bên đồng dưa và bắt đầu chọn. Bác cũng vồ vồ quả này rồi bộp quả kia giống như Thỏ lúc này...

Thầy thê, Thỏ giết giết ông tay ao bác Hà Mã rồi chỉ vào
dâu Soi, nói nhờ:

- Bác ơi, quả kia chín và ngon hơn kia!

Bác Hà Mã nghe lời, vồ vồ quả dưa mà Thỏ chỉ rồi dùng
hai bàn tay hô pháp, dòn hết sức lực bốp mạnh...

Bi bóp đầu qua Soi nhảy vọt lên cao, thật cao và rơi một cái bịch xuống đĩa cân. Trái dưa ở đĩa cân bên kia bị hất tung lên...

... và rơi trúng đầu Sói, vỡ thành nhiều mảnh. Giận dữ, Sói chup lấy một mẩu dưa dưa lên xem, miệng gặm gừ:

- HỪ, THỎ,... HÃY ĐỢI ĐÂY!

Còn Thỏ vội vàng chạy đi mất. Chú chạy đến ga tàu điện và nhanh chân nhảy lên xe.

Sói cũng vừa đến nơi và nhảy lên xe theo Thỏ.
Cửa xe bất ngờ đóng lại.

- Rầm!

Soi chỉ kịp đưa cái đầu vào xe, còn cả thân người vẫn còn ở bên ngoài. Xe chuyển bánh. Soi khua chân loạn xạ, cố chạy theo xe.

Thỏ lấy một tấm ve, nhìn cái miệng há hốc của Soi một lúc rồi đặt vào giữa miệng Soi, đập thật mạnh như ngói soát ve chuyên nghiệp vậy...

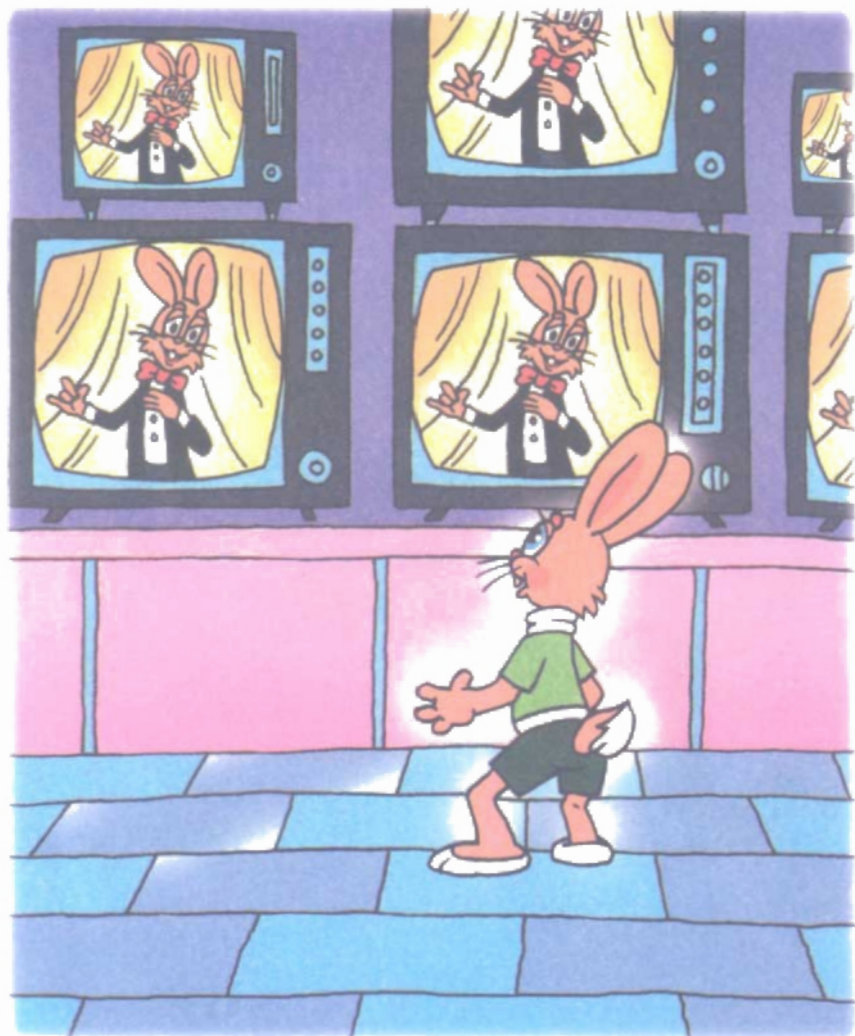
Đến trạm, xe dừng lại. Theo quy định Thỏ phải xuống xe ở cửa trước còn Sói lại đang đứng ở cửa sau. Thế là Sói ta lại phải chạy lên đầu xe và đuổi theo Thỏ.

Và cuộc rượt đuổi lại bắt đầu...

Dang chạy, Thỏ nhìn thấy một cửa hàng ti-vi ở gần đây. Tất cả đều là ti vi màu và đều bắt chương trình ca nhạc. Ca sĩ là một chú Thỏ trông rất dễ thương, luôn miệng cười. Thoạt nhìn trông rất giống chú Thỏ của chúng ta. Chú say sưa hát:

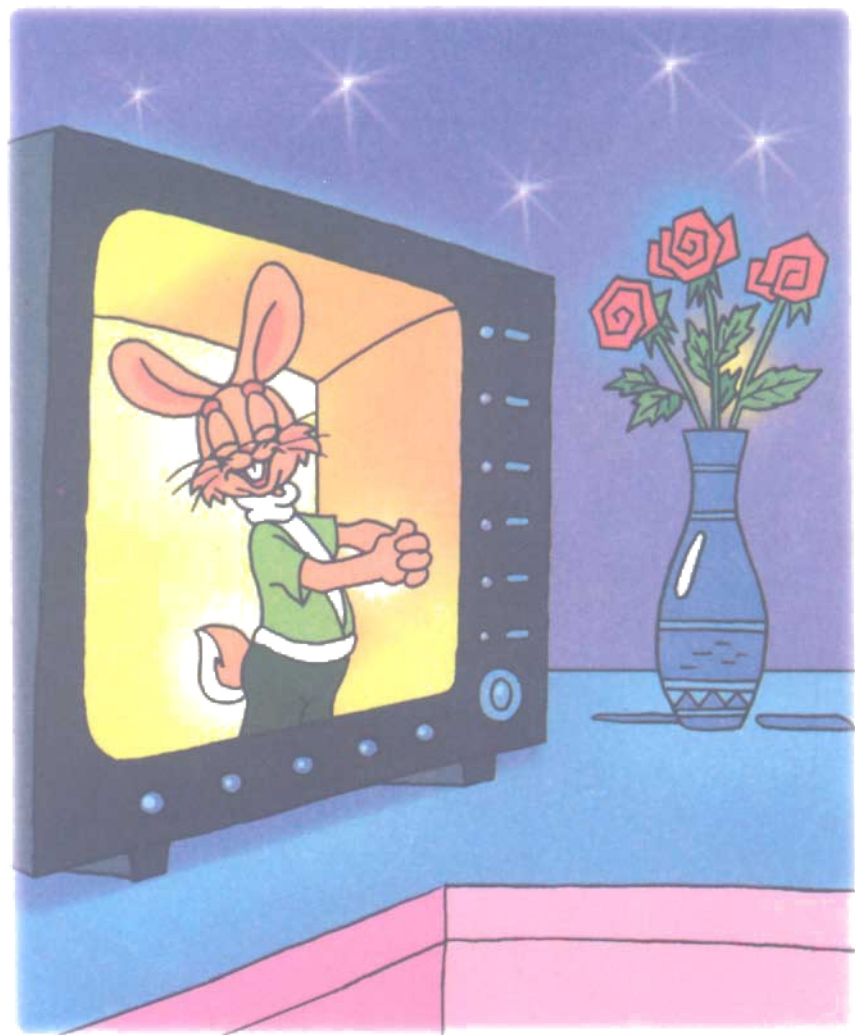
Ồ, đồ... rê.. mi... la... la...

Nhìn thấy một cái vô ti-vi, Thỏ nhanh chân chui vào và cũng cất tiếng hát:

- Ô, đồ... rê... mi... la... la...

Thoạt nhìn rất khó phân biệt được đâu là Thỏ thật đâu là Thỏ giả...

Sói xông vào cửa hàng, mắt nhìn quanh nhưng đầu đầu cũng thấy toàn Thỏ. Hắn không tài nào nhận ra được chú Thỏ mà mình cần tìm.

Giọng hát của Thỏ nghe mới du dương làm sao! Tất cả Thỏ đều hát:

- Ô, đồ... rê... mi... la... la...

- Nhưng Thỏ thật ở đâu? Ở đâu? - Sói vô đầu bứt tóc suy nghĩ...

Sói rảo bước nhìn lại một lần nữa. Lúc này, trông Sói giống như một sĩ quan đi điểm danh quân số vậy.

Bỗng Sói nảy ra một ý tưởng. Nó đi dọc màn hình ti-vi rồi lần lượt bấm tắt, bấm tắt...

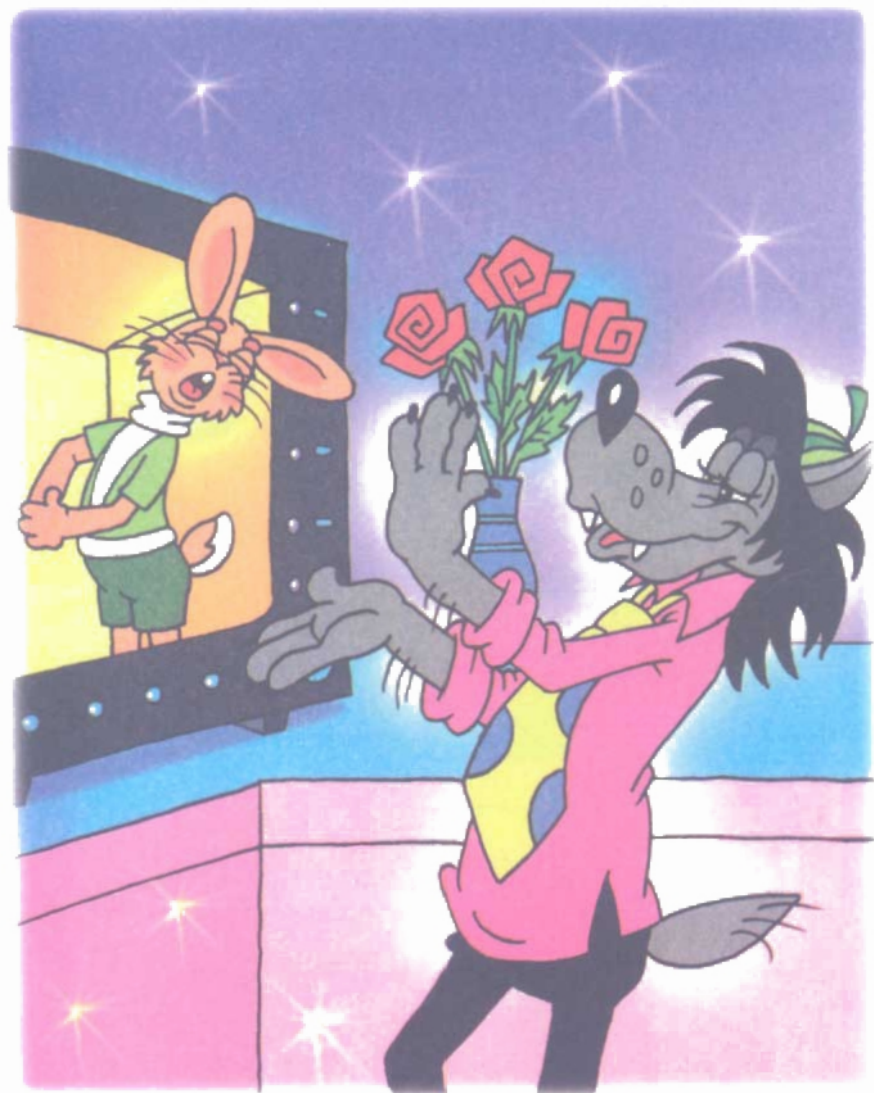
Tất cả các màn hình lần lượt tắt dần, tắt dần. Những chú Thỏ trên màn hình cũng dần biến mất và cuối cùng chỉ còn lại duy nhất một chú vẫn đang say sưa hát điệu nhạc quen thuộc. Soi bấm công tắc nhưng ti-vi vẫn hát. Soi thử lại thêm một lần nữa nhưng vẫn không có tác dụng.

- À, thì ra là Thỏ đang trú ngụ ở đây. Ta phải tìm nhanh mới được.

Nhạc đã tắt mà Thỏ vẫn cứ say sưa hát. Chờ cho Thỏ hát xong, Sói vỗ tay hoan hô rồi cười kháy:

- Nào ra đây! Ra đây với ta nào!

Hát xong, Thỏ cúi rạp người chào khán giả như một ca sĩ chuyên nghiệp. Sói chia tay bắt và... nhanh như chớp kéo Thỏ ra ngoài.

- Xong. Buổi trình diễn đã kết thúc! - Sói nhủ thầm rồi ném Thỏ vào một cái thùng không và chạy nhanh ra khỏi cửa hàng.

Sói ôm thùng chạy ra phố, mặt hớn hờ.

Bỗng Sói nghe có tiếng xe máy phía sau, liền ngoảnh lại...
thì ra lại là hai bác Gấu cảnh sát lúc này.

Sói hoảng hốt không biết giấu cái thùng vào đâu.

- A đây rồi! - Nó nhanh tay bỏ cái thùng vào trong thùng rác.

Xong việc, Sói quay ra phui tay và nói với hai bác Gấu:

- Chào hai bác! Hai bác tuần tra tốt chứ?

Khi xe tuần tra đi qua, Soi sự nhớ tới cái thùng, ngoài đầu lái nhìn nhưng không thấy thùng rác đâu cả.

Thì ra, cái thùng rác đã bị một chiếc xe chớ rác kéo đi. Nó kéo theo cả chiếc thùng đựng Thỏ mất rồi.

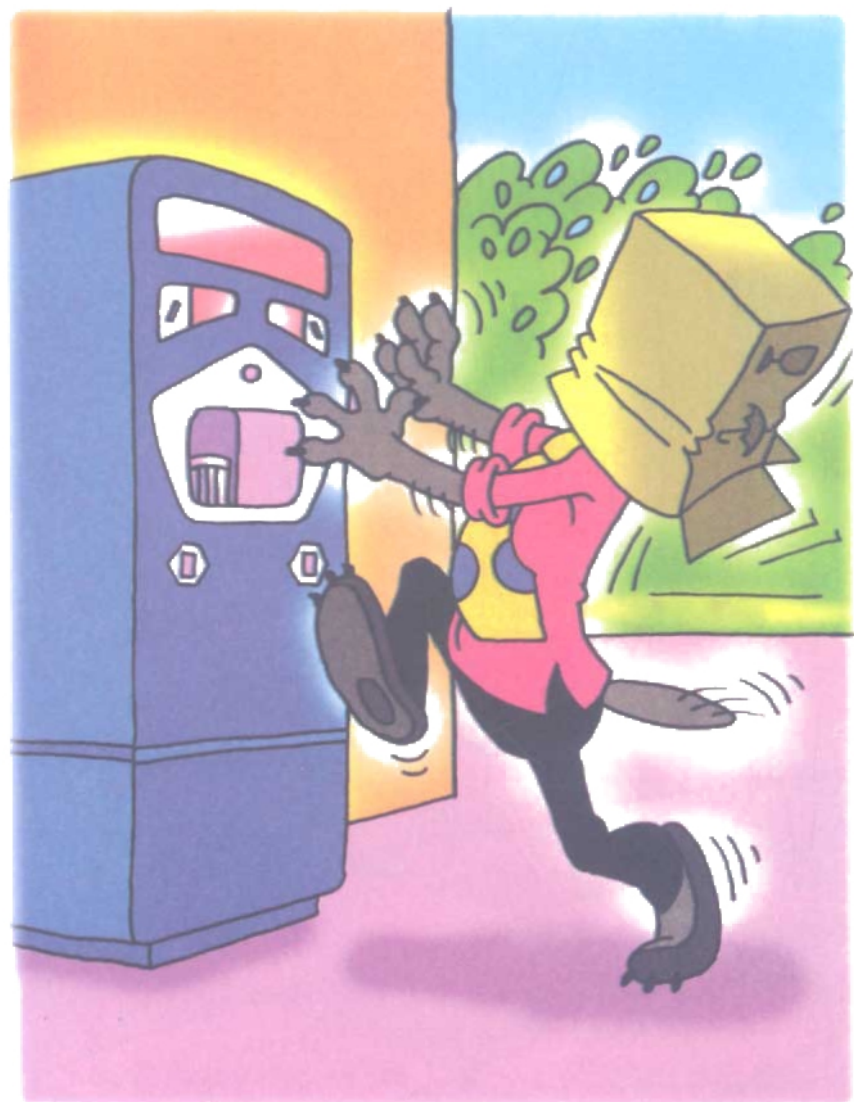

Sói vội vàng chạy đuổi theo chiếc xe chở rác, còn Thỏ đứng sau thùng rác, liên tục ném các thùng rỗng vào người Sói.

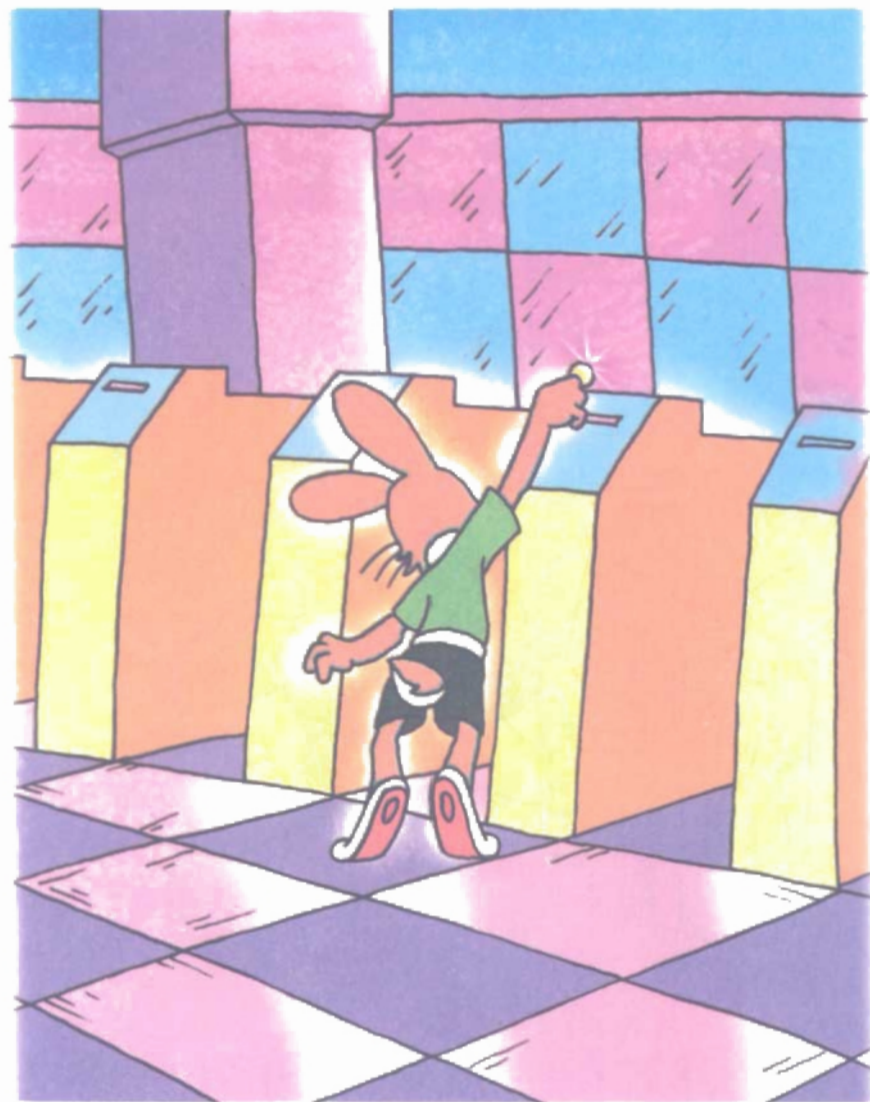
- Hay qua! - Thỏ đã ném một cái thùng trộm lên đầu Sói.

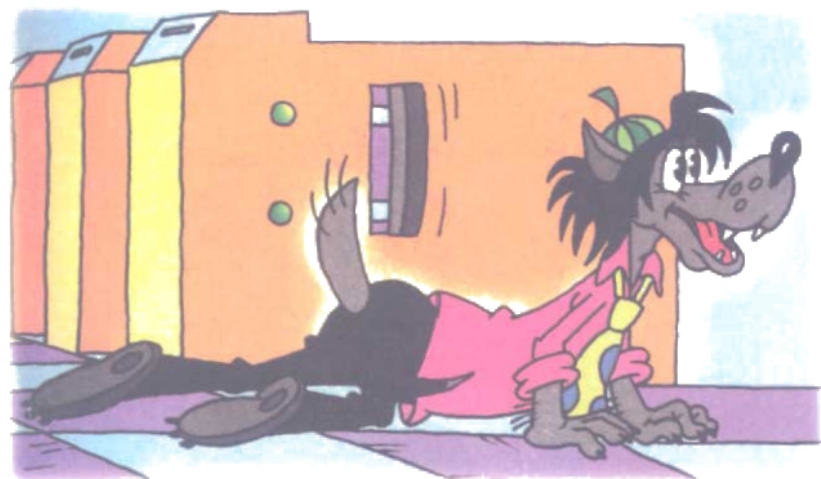
Sói loạng quạng, mắt phượng hường rồi đâm sầm vào cái máy bán nước tự động.

Trong khi đó, Thỏ vội chạy vào ga xe điện ngầm, bỏ một đồng xu vào cửa kiểm soát rồi leo lên xe.

Sói đã đuổi kịp Thỏ, nhưng lại không tìm đâu ra đồng xu để bỏ vào nên bị kẹt lại.

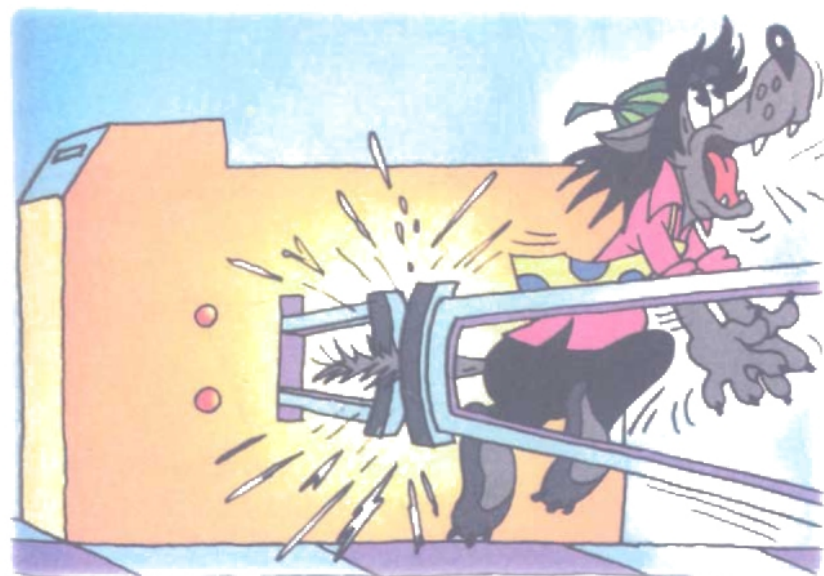

- Làm thế nào vào được bây giờ... - Sói suy nghĩ.

"A, mình đã có cách!"

Sói liền cúi người xuống để bò qua thanh chân, nhưng không may... cái đuôi của Sói bị mắc kẹt lại rồi.

Sói giật mạnh. Cuối cùng thi cũng qua được.

- Ôi, trời!

Lúc này cái đuôi của Sói trông giống như một nhúm rạ toi tã, xơ xác!

O dưới chân cầu thang, chị Lợn một tay vịn cầu thang, một tay ôm cái chậu to, vừa đi vừa hát trông rất vui vẻ.

Soi dang lao xuống cầu thang để đuổi kịp Thỏ. Hân nhảy một lần ba bậc thang liên tiếp mà không để ý thấy chị Lợn đang ở trước mặt nên xô vào cánh tay đang cắp cái chậu của chị.

- Rầm! Rầm! - Cái chậu tuột khỏi tay chị Lợn và lăn lông lóc xuống các bậc thang.

Sói bị trượt chân, ngã xuống, rơi đúng vào chậu.

Cái chậu nhảy cà tưng cà tưng trên thang máy mỗi lúc một nhanh, trên cái chậu là Sói đang khom lưng lao thẳng về phía trước như một vận động viên đang thi chạy vượt rào.

Sói đăm đăm vào chân bác Hà Mã đang cầm hai tay hai quả dưa hấu thật to. Hà Mã quỳnh quàng nga nhào và ngồi gòn lên lưng Sói.

Cả Sói và bác Hà Mã cùng nhảy ca tưng, ca tưng trên cầu thang cuốn.

Xuông hết cầu thang, cả hai cùng trượt trên mặt đất. Cảnh đơ, chiếc tàu điện đang xinh xịch lăn bánh. Sói ngoảnh lại và nhìn thấy Thỏ ngồi chồm chệ trên tàu, đang đưa tay ra vẫy vẫy.

- Sói ơi...ơ...!

Soi nhìn theo đoàn tàu đang xa dần, tiếc rẻ. Hân giờ cả hai năm đâm lên, gào to:

- NÀY, THỎ. HÃY ĐỢI ĐÂY!

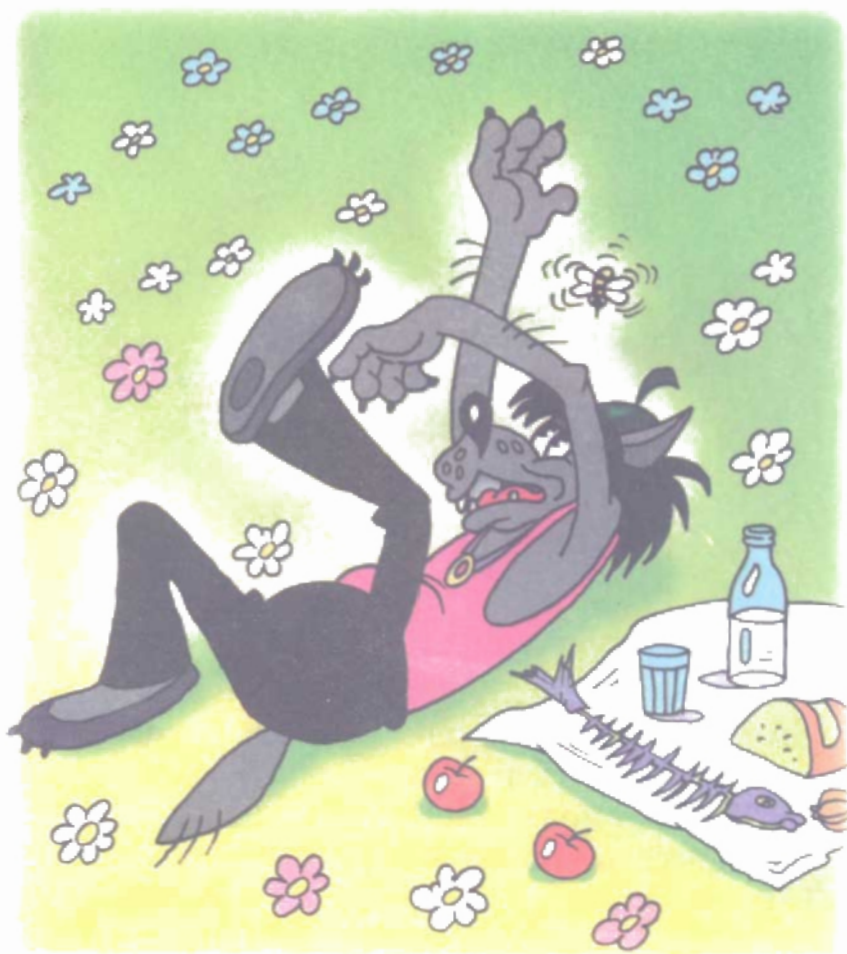
Vào một ngày đẹp trời. Sói ngả mình xuống thảm cỏ xanh mượt. Hân nằm gối đầu lên hai tay, mắt lim dim.
Xung quanh thật yên tĩnh.

Một chị ong vo ve tinh cơ bay ngang qua. Chị cứ bay vo ve vòng quanh mũi Soi.

Soi đưa tay đuổi thật mạnh. Chị Ong vẫn không chịu bay đi. Tiếng vo ve mỗi lúc một lớn hơn. Soi lại đưa tay đập liên hồi.

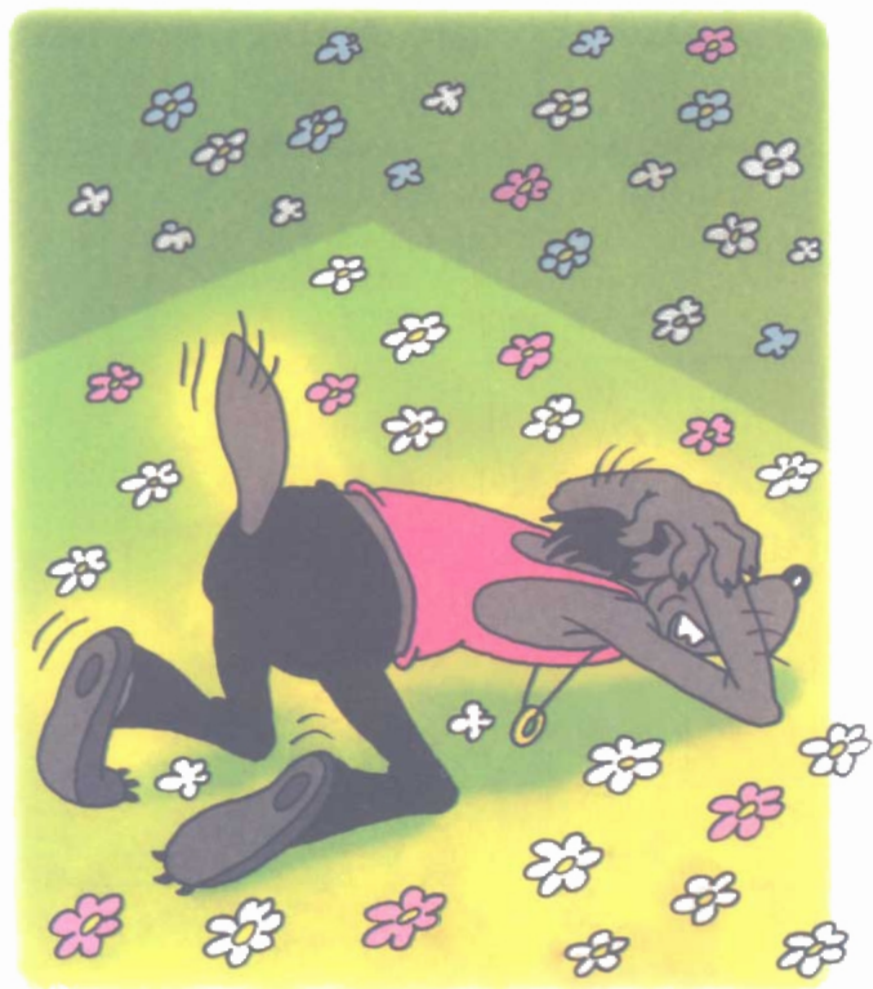
Bất thình lình, chị Ong sa xuống đốt cho Soi một cái đau điếng.

- Ôi, đau quá. - Sói kêu thất thanh.

Một chiếc máy bay đang hướng thẳng vào người Sói. Hoàng quá, Sói chạy vong vong.

Chiếc máy bay cũng lượn vòng trên đầu Sói, gầm ru, rồi từ từ hạ cánh.

Tiếng động cơ máy bay khiến cho Sói bị ù tai.

Khi ngược mắt lên, Sói nhìn thấy mấy vận động viên nhảy dù xếp hàng chuẩn bị bước lên máy bay.

- Ôi! Ai thế kia? Không lẽ lại là Thỏ? À, mà Thỏ thật! Trông ra đang vận động viên quá nhỉ!

Thầy Thỏ lên máy bay, Sói cùng vợ vang lên theo.

Máy bay cất cánh bay lên cao. Đèn tín hiệu nhấp nháy.
Tiếng loa phóng thanh vang lên:

- "Chuẩn bị nháy".

Các vận động viên đồng loạt dừng dây. Cửa máy bay bắt
mở, các vận động viên lần lượt nhảy khỏi máy bay.

Một, hai, ba...

Thỏ nhảy thứ tư. Soi nhảy theo... và rơi vào khoảng không
bao la...

Các vận động viên lần lượt giật dây bung dù. Thỏ cùng
lạc theo...

Sói nhìn quanh không có gì để giắt liền chộp lấy cái huy chương đeo toong teng ở ngực và... cung ra sức giắt mạnh.

Nhưng khi nhìn ra sau lưng, Sói không thấy có gì bung ra hết mà mặt đất ngày càng gần hơn.

- Ôi trời ơi!

- O, may qua!

Sói không rơi xuống đất mà rơi đúng vào chóp đu của một vận động viên. Sói liền nhảy từ chóp đu ấy sang chóp đu của Thỏ.

- Ô, la... la!

Sói mừng rỡ vô cùng. Vừa thoát chết lại vừa bắt được Thỏ.

Chiếc đu mỗi lúc một xuống thấp. Sói nhìn xuống, phía dưới là một hồ nước. Thỏ đang cố kéo dây lại dù để tránh hồ nước đó.

Chiếc dù nghiêng làm cho Sói tuột khỏi chóp dù. Hắn đang định chụp lấy chân Thỏ nhưng chỉ chụp được đôi giày mà thôi.

Bên dưới là một chuồng gà.

Sói không thể nắm sợi dây được nữa, đành buông tay ra.
- Bịch!

Choáng tỉnh sau cú nhào lộn ngoạn mục, Sói ngơ ngác nhìn mây chì gà mái đang trở mắt nhìn mình.

Cửa chuồng gà khê mở.

Một anh Gà trống xuất hiện với dáng vẻ oai vệ, mào đỏ tía, cựa dài, nhọn hoắt.

Gà trống nhìn quanh một lượt khắp chuồng gà. Nó nhìn thấy mấy chỉ gà mái đang hoảng loạn, con Sói thì đang ngơ ngác không biết phải làm sao để thoát ra khỏi chuồng gà. Gà trống cau mày, xù lông hást hàm hỏi:

- Ai thế này?! - Nói rồi nó tung một cục đá.

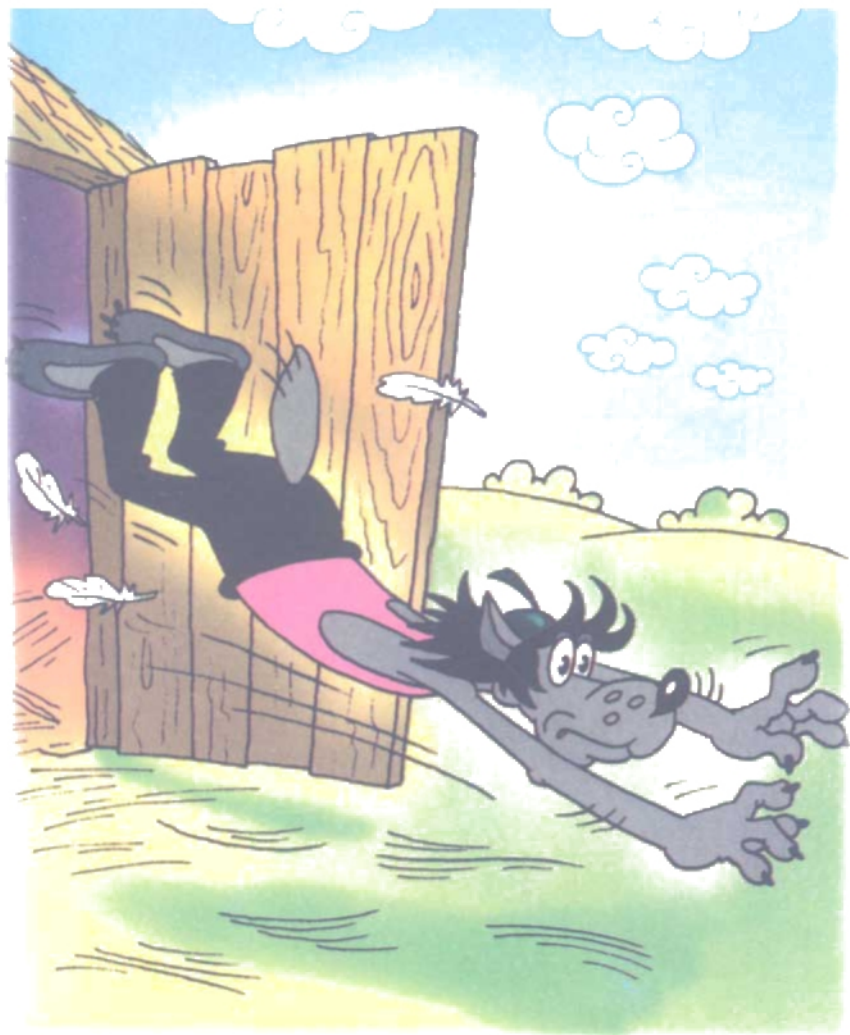
Sói nhanh chân nhảy lên tránh được cục đá đó.

Ga trông chưa chịu thôi, đã tiếp một củ nữa, rồi thêm một củ nữa.

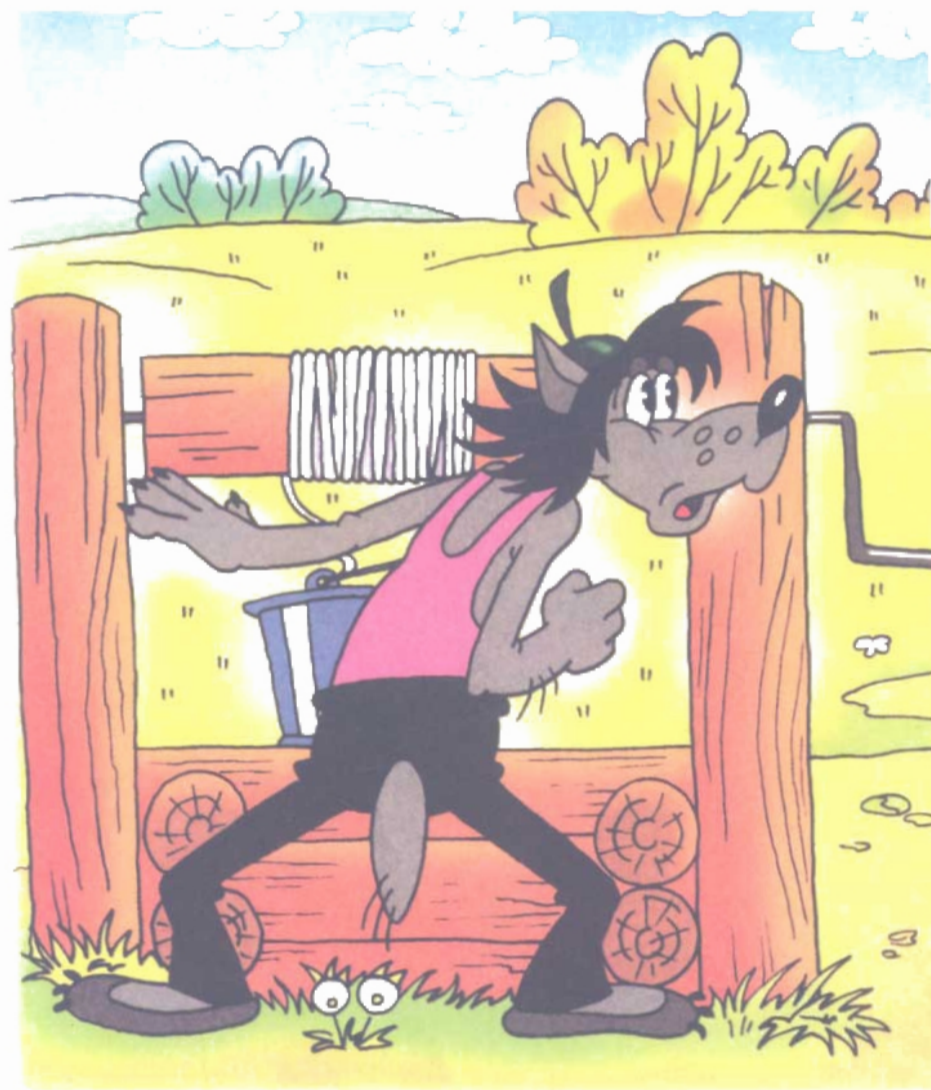
Sói sợ qua, tông cửa chạy ra ngoài, không dám quay đầu lại. Sói vừa chạy vừa gào lên thật thành:

- NÀY THỎ! HÃY ĐỢI ĐÂY!

Một buổi sáng nọ, Thỏ cầm xô tung tăng ra giếng lấy nước.

Sói đang ngồi chơi bên giếng, thấy Thỏ đi tới liền nhảy vào chiếc gàu, tụt xuống nắp trong thành giếng chờ bắt Thỏ.

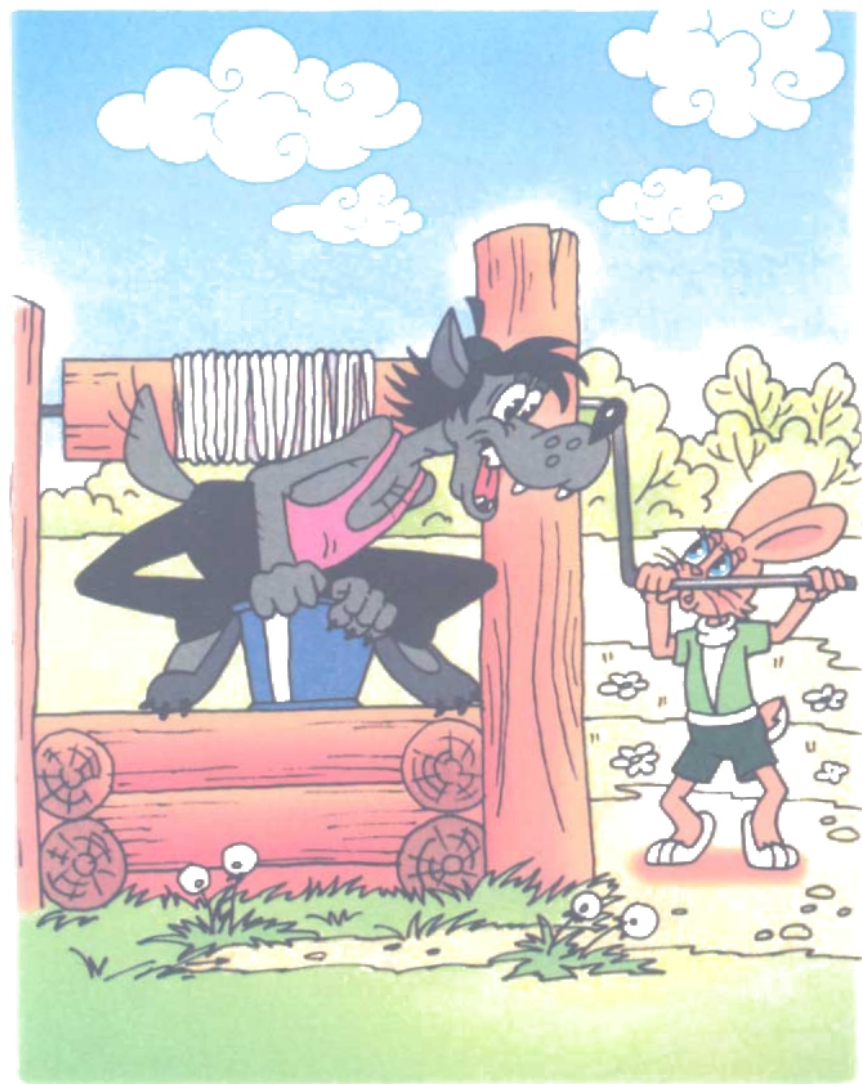
Thỏ đến bên giếng, vô tư cầm tay quay bằng sắt quay nhanh để kéo gàu nước lên.

- Gàu nặng quá, chắc là đầy nước đây! - Khó khăn lắm Thỏ mới kéo gàu lên được.

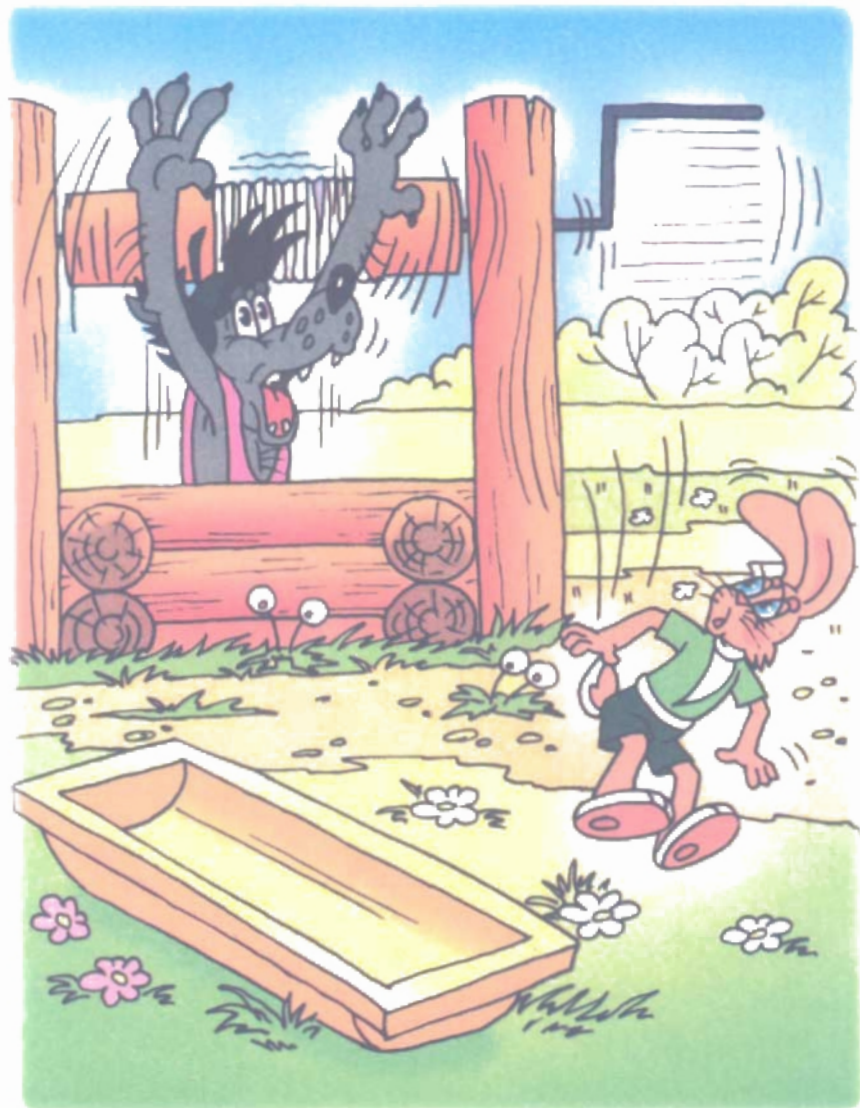

Chợt Thỏ nhìn thấy Sói. Nó ngồi gọn trong cái xô, nheo mắt nhìn Thỏ cười kháy:

- Thế nào chu mày? Lần này thì chết chắc rồi chứ? - Sói nói và ha to miệng như muốn ăn tươi nuốt sống Thỏ.

Sợ quá. Thò bụng tay quay ra. Cái gâu ròi tom xuống giếng, kéo theo cả Sói.

Một chị Vịt xuất hiện. Hai tay xách hai cái xô cùng ra giếng lấy nước. Chị cầm tay quay, quay thật mạnh để kéo gàu lên.

Thật bất ngờ. Sói xuất hiện trong bộ dạng ướt sũng và đang rất giận dữ.

Sói vung tay giáng cho chị Vịt một cú.

- Bốp!

Chị Vịt đau qua, buông tay ra. Cái gàu cùng với Sói lại bị rơi xuống giếng một lần nữa.

Chóc sau, một bác Dê cũng đến giếng lấy nước. Hôm nay bác Dê vui lắm. Một tay bác xách xô, một tay cầm hoa, miệng huyt sáo.

Bác đến bên giếng, cầm tay quay, quay nhanh để kéo gàu lên.

Chiếc gàu đã lên tới nơi cùng với Sói. Nhưng bác Dê mãi mong mọ nên không hề biết và cứ thế quay mãi, quay mãi.

Cái gàu bị quay lên cao, qua khỏi trục. Sói cũng bị cuốn theo cái gàu và lại rơi tõm xuống giếng thêm một lần nữa.

Lúc này, bác Dê mới nhìn vào gàu nước. Trong gàu chỉ còn lại một ít nước.

“Chắc là mực không đầy. Đánh phải thả xuống mực lại vậy.” - Nghĩ thế, bác bực dọc ném gàu trở lại giếng.

Sau khi bị rơi xuống, Soi bực bội dùng cả hai tay và chân bám vào thành giếng để leo lên. Cái gàu phồng xuống đựng trung đầu Soi một cái thật mạnh, phan nước con lại trong gàu bắn lên tung tóe.

Cả hai cùng bay xuống đáy giếng.

Bây giờ, bác Dè dùng cả hai bàn tay để quay, cố hết sức để kéo gàu nước lên.

Bác trở mặt sợ hãi khi nhìn thấy Sói nằm vắt ngang gàu, bất động.

Bác nhanh chóng đặt Sói nằm xuống đất, tát một xô nước
cô lam cho Sói tỉnh lại.

Cuối cùng thì Sói cũng tỉnh lại. Nó mở mắt nhìn...

Thỏ lúc đó cũng vừa quay trở lại, rụt rè đứng sau lưng bác Đe đang cố gắng hỏi sự cho Sói. Sói mơ màng nhìn thấy trước mắt mình một sinh vật kỳ dị với sừng Đẻ nhưng tai Thỏ.

Sói gao lên và bỏ chạy. Thỏ cũng hoảng hốt phóng đi. Mai sau mỗi sự nhớ ra là Sói đang rượt đuổi mình.

Thỏ nhanh chân chui vào tròn trong một canh đồng lúa mì.
- Nó đâu rồi nhỉ?

Thật khó lòng tìm thấy Thỏ lúc này.

Soi nhìn quanh, không thấy Thỏ đâu, chỉ là một canh đồng lúa mì bát ngát, rung đưa trong gió.

Nha người sẽ biết tay ta!

Sói liên cầm cây liềm lên và liên tục phạt mạnh vào từng bụi mì, hết bên phải rồi lại sang bên trái. Lúa mì cứ thế đổ rạp xuống, xếp thành từng lớp.

Sói phạt mạnh vào một cây bạch dương. Cây liềm cong queo.

Bỗng có tiếng sột soạt phía sau. Sói ngoảnh đầu lại và nhìn thấy một cỗ máy gặt đập liên hợp sừng sững đi tới.

Nó vừa cắt vừa đống lúa mì thành từng kiện lớn, vuông vức và có đai chằng rất chắc chắn...

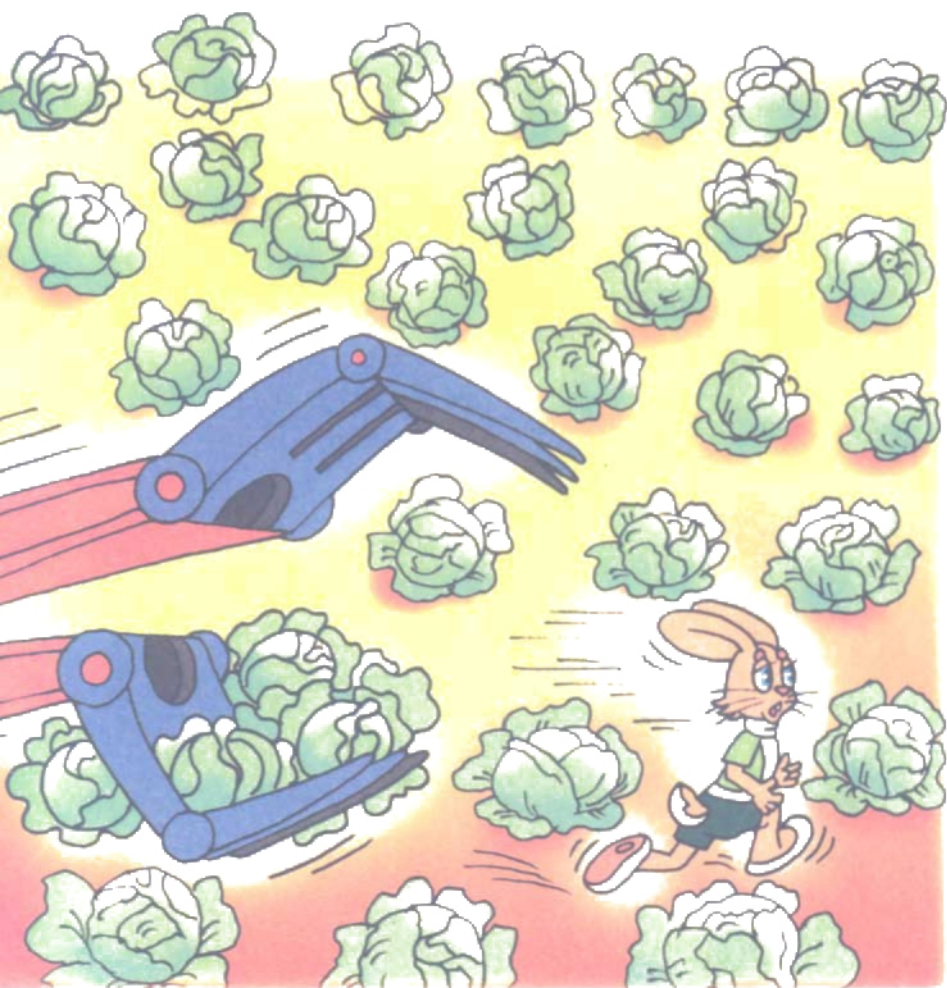
Nhanh như chớp, Sói nhảy lên ca bin, hát tai xế xuống đất, gạt cần vào số cho máy chạy bang bang trên đồng.

- Thò kho có cơ may trốn thoát nếu ta gạt hết đồng lúa này.

Cuối cùng Sói cũng tìm được Thỏ.

Sói ngồi sau vô lăng lái cỗ máy đuổi theo Thỏ. Đến một cánh đồng bắp cải, Thỏ nhảy qua hàng rào. Sói lái máy gạt đập chạy theo sau, húc đổ sập hàng rào, đâm sầm vào trái gà.

Gà chạy tan loạn. Máy gặt đập cơ thể ngoan gà đống thành từng viên lòn.

Bông cô máy khựng lại. Sói bị hất khỏi tay lái. Sói hoảng hốt, bỏ chạy. Cô máy chưa chịu dừng hẳn, cứ thế ngoạm tiếp.

Sói chạy trước. Máy gạt đáp rượt đuổi theo sau. Xem ra, Sói kho long ma chạy thoát!

Quả là thê thảm.

Sói bị may gät đập ngoàm, đống thanh kiện, bô chát lầy,
nam gôn lòn trong rồ.

Nhưng Sói vẫn không tha cho Thỏ.

Từ trong chòi canh, ông lão Cho vác súng bước ra.

- Kê nao thế này?! - Ông lão hỏi. Nhìn thật kỹ, ông mới phát hiện ra:

- A, thì ra là Soi.

Hoảng hốt, ông Cho nhắm thẳng vào Soi mà bóp cò.

- Phang!

Máy qua, cho đã bần trượt. Hai viên đạn xe toang cái kiện
bỏ chạt người Sói. Sói liền bỏ chạy một mạch. Nó vừa chạy vừa
gầm gừ.

- THỒ, HÀY DỢI ĐẤY!

Trong lúc đó, Thỏ đã chạy đến một con sông.

Nó lấy đá:

- Một - hai...

.. Và lao nhanh xuống sông, bơi sang bờ bên kia.

Sói rượt theo, suýt nữa cùng lao xuống sông. May mà dừng lại kịp.

Nhìn xuống, Sói rung mình:

- Ôái! Bờ sông cao quá. Nhưng biết làm sao được, thời thì danh phải nhảy vậy.

Sói lùi lại mấy bước để lấy đà, bịt tai, nhắm mắt nhảy xuống...

- Uych!

Sói không rơi xuống nước mà xuống một bãi cát. Còn Thỏ thì đã bơi được khá xa.

- Làm sao để tìm được Thỏ bây giờ?

Cách đó không xa một người đàn ông đang ngồi câu cá. Trông bộ dạng ủ rũ của ông là đủ biết từ sáng đến giờ chưa một chú cá nào cắn câu.

Sói tiến lại gần, nhanh tay giắt lấy cái cần câu trên tay người đàn ông, vung lên quay mạnh một vòng và... Vụt!

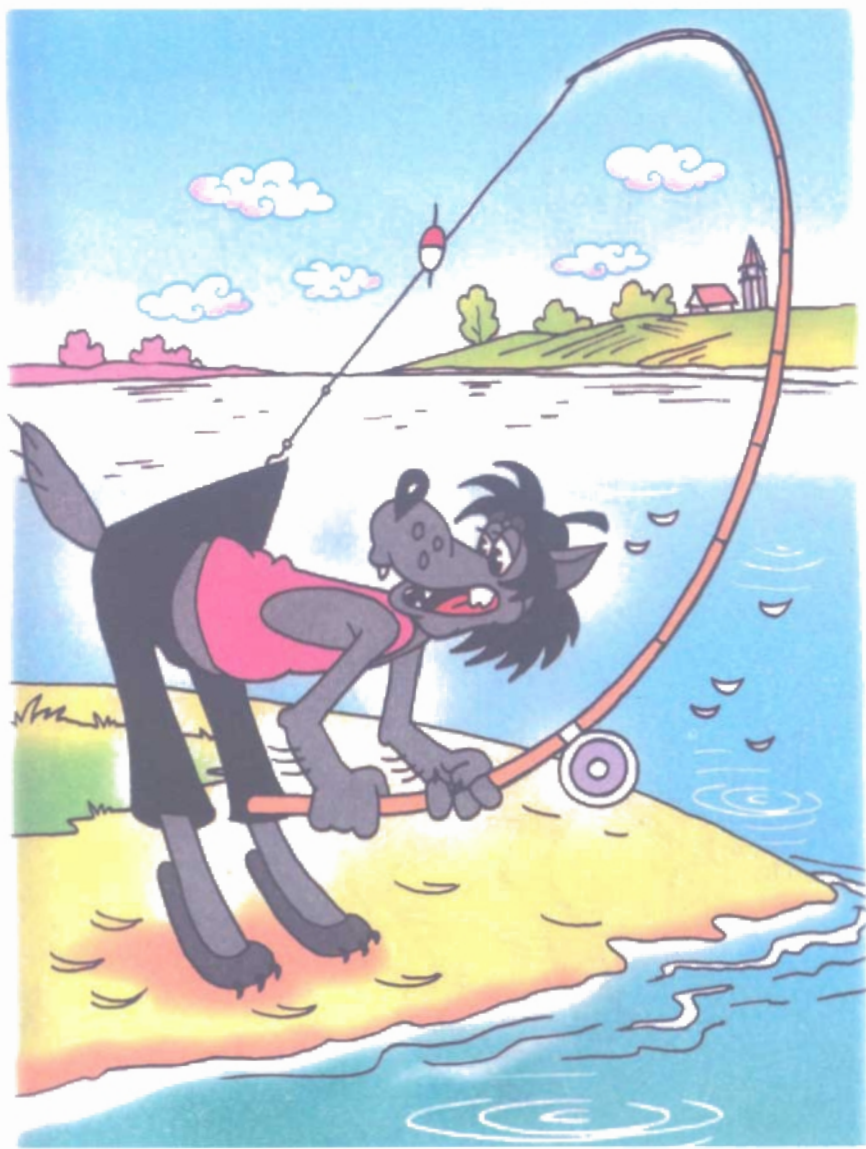

Cái lưới câu bay xa thật xa, chỉ thiếu chút nữa là trúng Thỏ nhưng... không trúng rồi.

- Tiếc thật!

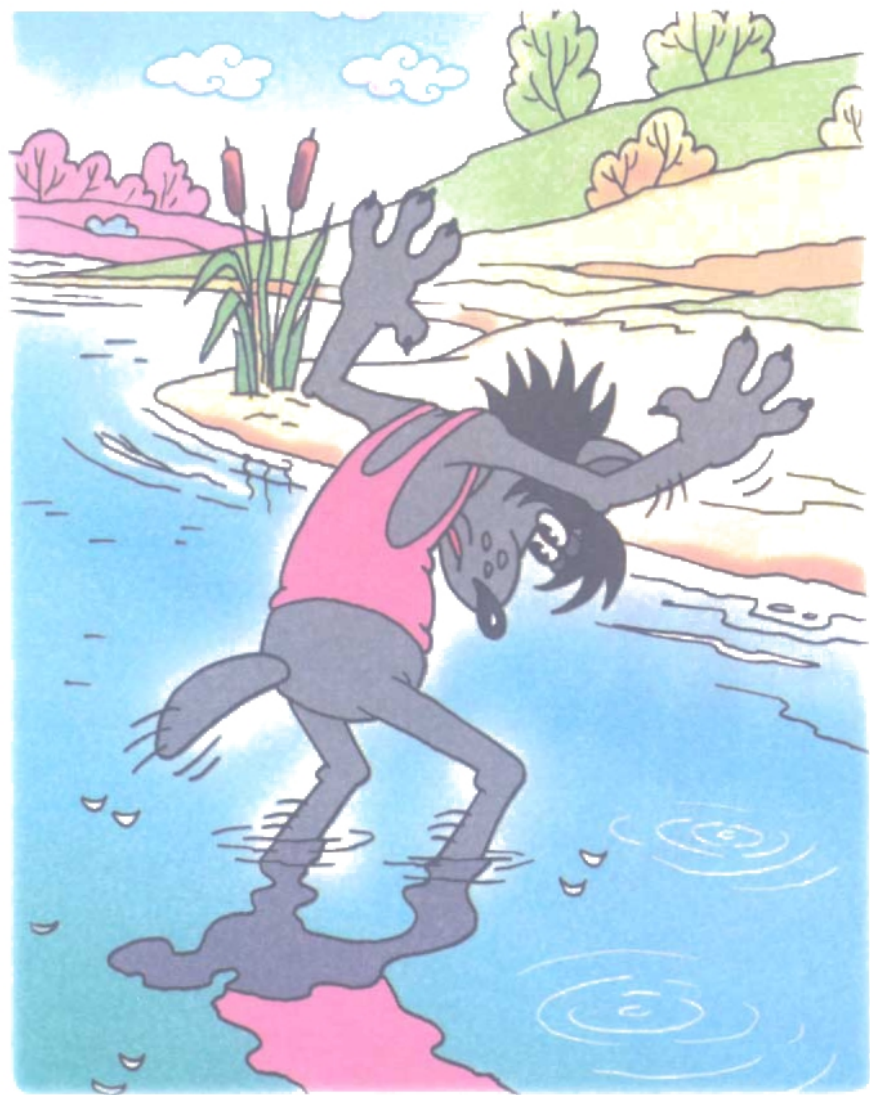

Điền tiết, Sói cuốn dây câu lại và vút thêm một lần nữa. Lưỡi câu móc phải quần Sói. Cái quần bay vút ra xa. Còn Sói thì rơi tõm xuống nước.

Cả người ướt sũng, Sói lồm ngồm bò lên bờ, trông hân thùt thâm hại. Đã thế lại không có quần nữa chừ!

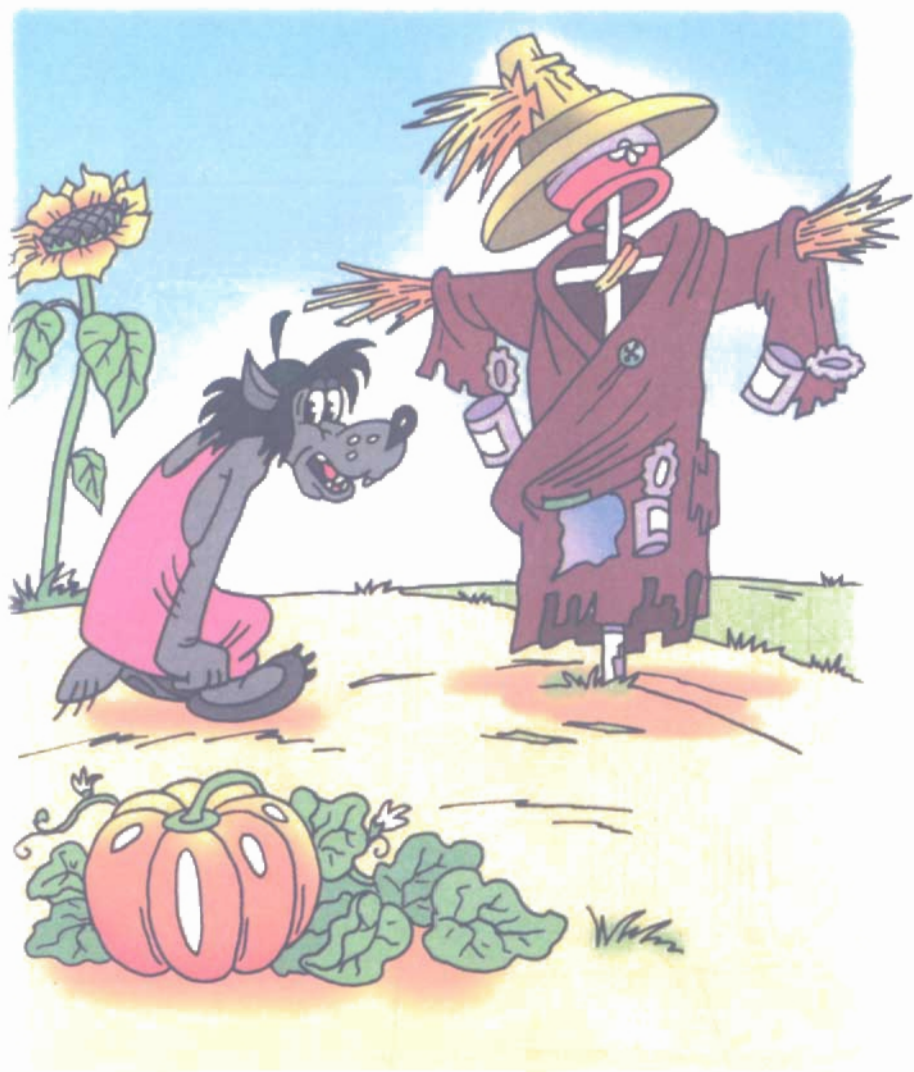
Mà ở trường thì đi được đâu bây giờ? Có là Sói đi chàng nữa cũng phải biết mặc cỡ chừ!

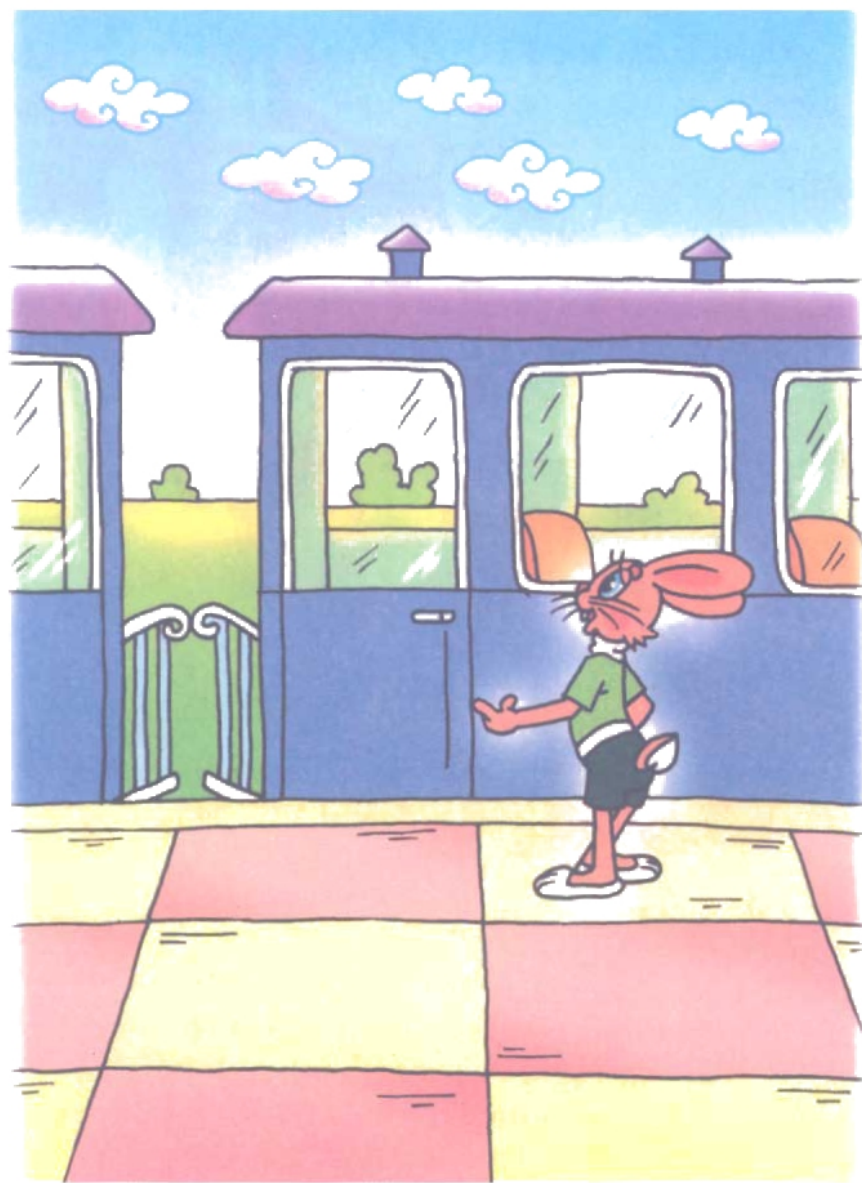
Cạnh đây có một ông bủ nhìn, đầu đội nón rơm, mình khoác áo lam bằng bao tải.

Sói nhìn thấy mừng rơn.

- Quần áo đây chứ đâu!

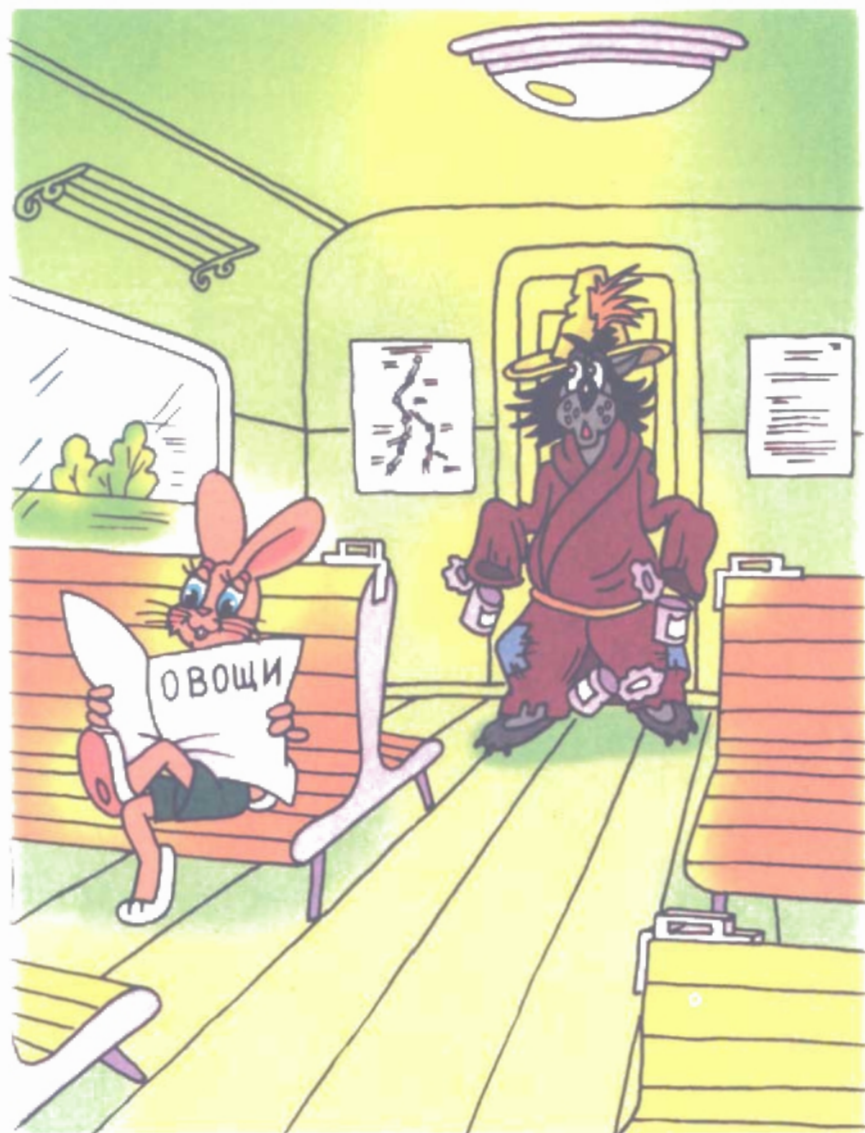

Lúc này, Thỏ đã chạy ra đến bên tàu và đang đứng đợi. Tàu đến, Thỏ leo lên, ngồi vào ghế.

Đột nhiên cửa tàu vụt mở ...

"Ông bủ nhm" đột ngột xuất hiện. Thở đang mái xem bảo nèn không hề hay biết.

Soi lò do tôi gân, dùng hai tay bịt mắt Thỏ.

- Ai thế?

- Cho chu may đoán đố. - Soi lên giọng.

Thỏ phì cười:

- Ai thế nhỉ?

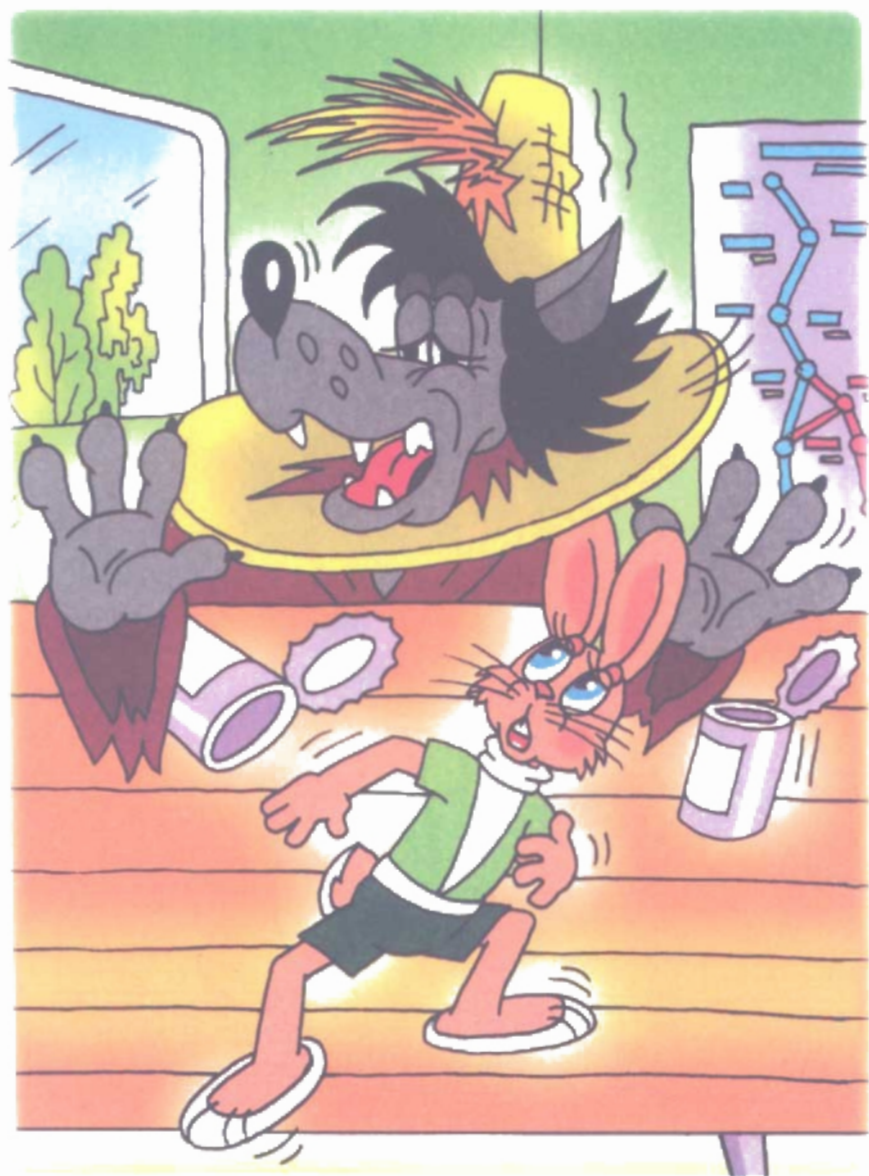
Thỏ đưa hai cánh tay nhỏ nhắn mân mê hai cánh tay lông la của Sói. Thỏ sờ khuôn mặt Sói và cả mấy cái răng to tướng nữa...

Thỏ chột rung mình: Sói!

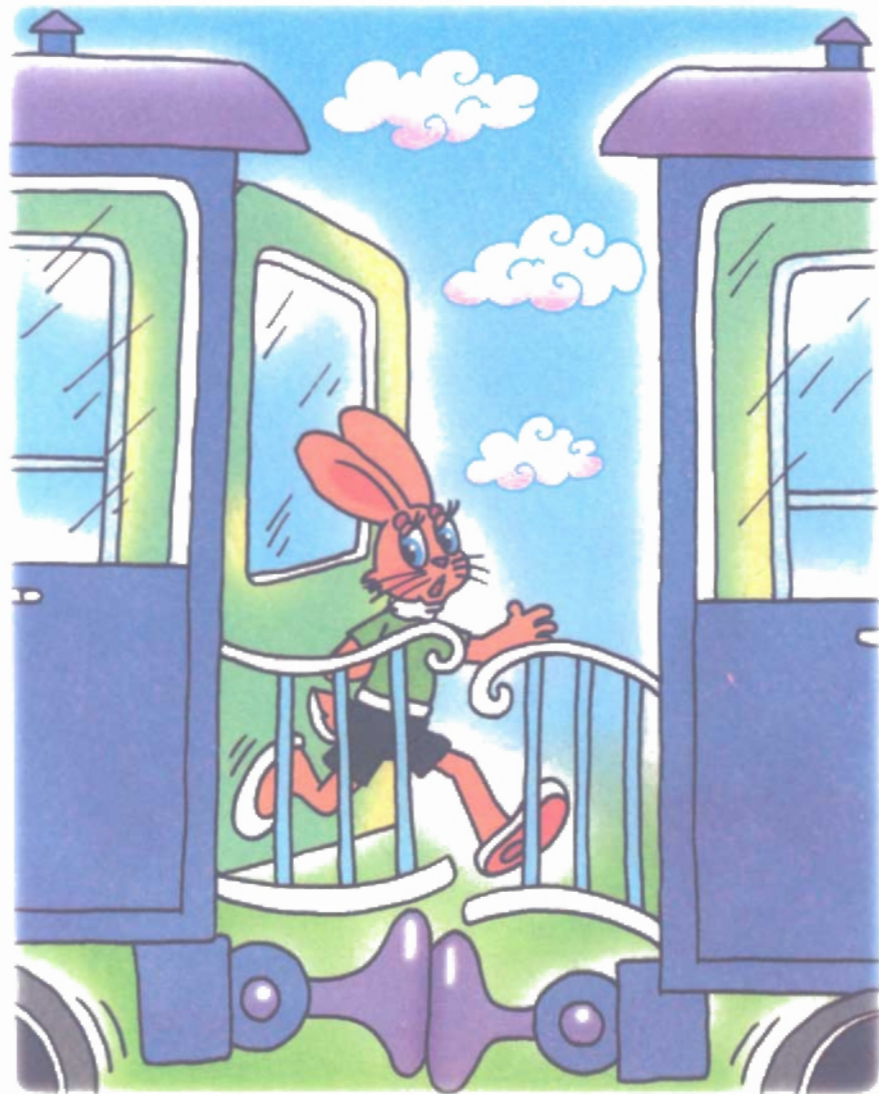
"Đừng là Sói rồi! Chạy thôi!"

Nhanh như chớp, Thỏ chụp lấy vành mũ của Sói kéo sụp xuống che mắt hẳn rồi ba chân bốn cẳng chạy mất dạng!

Sói gạt mù, rượt theo Thỏ. Thỏ trước, Sói sau cứ thế mà đuổi nhau chạy vòng quanh. Sói chạy đến một cánh cửa, dồn sức vào cánh tay đẩy mạnh nhưng vẫn không sao mở ra được.

"Cò le canh cửa này đã bị khoa lái rồi!". Nghi vậy, Soi lui ra xa, lao nhanh để lấy đà và tông thật mạnh vào cánh cửa. Cánh cửa bung ra rồi xuống đường ray. Thi ra đó là toa cuối cùng của đoàn tàu.

Sồi ngồi trên đường ray nhìn theo con tàu đang xa dần, diên tiết nhìn Thỏ đứng sau toa tàu đang đưa tay vẫy vẫy, rồi nghiêng răng gào to:

- NÀY, THỎ...HẦY...DỌI...DY...Y...Y...ÁY...DÂY!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khaib

Hãy đợi đấy!

TẬP 3

First News

Chịu trách nhiệm xuất bản:

ĐỖ THI PHẢN

Biên tập : Hoàng Tân

Trình bày : First News

Sửa bản in : Hoàng Tân

Vẽ tranh : Họa sĩ A. Alir

Thực hiện : First News - Tri Việt

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN

310 Trần Hưng Đạo - Quận 1, TP. HCM

ĐT: 8376585 - Fax: 84.8. 8376586 - Email: nxbsaigon@vnn.vn

Số lượng 3.000 cuốn khổ 14 5x20 5 cm tại cty TNHH 1 thành viên In Phương Nam (160/13 Đới Cung, Q 11, TP.HCM). Giấy ĐKKHXB số 65-2009/CXB/222-01/VHSG cấp ngày 25/03/2009. Giấy trích ngang số 105/QĐ - VHSG. In xong và nộp lưu chiểu quý II/2009.

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

3

BỘ TRUYỀN TRANH NÓI TIẾNG THẾ GIỚI VỀ
CÚC ĐOI ĐẦU LY THU GIỮA GÀ SÒI VÀ CHỦ THÒ THÔNG MINH

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

F. Kamov A. Kudrianski A. Khait

Hãy đợi đấy!

việt tốt
nam nhất
VIETNAMTHUẬT

First News

CÔNG TY VĂN HÓA SÁNG TẠO Triviet

11H Nguyễn Thị Minh Khai, Q.1, TP. HCM - Tel: (08) 38227979 - Fax: 38224560
Email: triviet@firstnews.com.vn - Web: www.firstnews.com.vn

HÃY ĐỢI ĐÃY - TÀI

8 935 086 80924

GIÁ: 24.000 ĐỒNG